

Het gaat. niet meer, om de buitenkant

JESSICA CHASTAIN

Ze mag *petite* en *frêle* zijn, ze heeft een verrassende dosis *LEF*. *Redhead* en *YSL*-gezicht **Jessica Chastain** heeft de rollen voor het *uitkiezen* en gaat daarbij geen *UITDAGING* uit de weg. 'Ik zoek altijd naar *KRACHTIGE* vrouwenrollen.'

— INTERVIEW MAARTJE LATERVEER

Jessica Chastain (37) wordt weleens vergeleken met een Botticelli-schilderij, en terecht. Lang rood haar met groene ogen combineert zij met een liebleuke huid en een *figure to die for*. Maar dat is de theorie. In de praktijk is Chastain nog mooier. Wat onmiddellijk opvalt is haar lach, die echt is en dat porseleinen gezicht openbreekt in een en al stralende hartelijkheid.

Ze gaat zitten op een van de sofa's die de somptueuze hotelsuite rijk is en klopt uitnodigend naast zich. Ze staat bekend om haar verlegenheid, maar daar is niets van te merken. 'Ik hou er niet van om het middelpunt van de aandacht te zijn,' zal ze later vertellen. 'Ik zal niet snel – of nee, nooit naar een club gaan om te dansen op de tafels. Zodra ik voel dat meerdere mensen naar mij kijken, word ik verlegen. Maar ik hou van *face-to-face*-ontmoetingen, van echte gesprekken.'

Ze oogt ontspannen, *happy*. En dat is ze ook, zegt ze. Alleen al omdat ze in Parijs is. *I love Paris*. Een stad van romantiek, van dromen. En het licht is hier zo anders, anders dan in welke stad dan ook. Zo *delicate*.

Een vleugje lef

Ze is in Parijs, omdat ze het gezicht is van Yves Saint Laurents Manifesto, en deze geur zijn inmiddels derde versie lanceert: Manifesto L'Éclat. Naast jasmijn ('Mijn lievelingsgeur; mijn favoriete beautyritueel is een heet bad met jasmijnolie'), bevat dit nieuwe parfum neroli – ook wel sinaasappelbloesem –, een krachtige exoot met een pittige hint van kruiden. Een vleugje lef, noemen de makers het zelf, en dat is precies de reden dat Chastain de aangewezen ambassadeur is. Want ze mag dan *petite* en *frêle* zijn, ze heeft vooral een verrassende dosis

lef. Lef om niet het veilige pad van *America's next sweetheart* te bewandelen, bijvoorbeeld, maar sterke vrouwenrollen te kiezen die niet zijn geschreven om te pleasen. Zo speelde ze al een *Southern belle* in *The Help* en een etherische moederfiguur in *Tree of Life*, maar in *Zero Dark Thirty* was ze een bikkelharde CIA-agent die jaagt op Bin Laden, en in *The Debt* een onverschrokken spion. 'Ik zoek altijd een zekere kracht in mijn rollen. Een karakter dat niet binnen een stereotype van de vrouw past. Daarom voel ik ook zo'n sterke connectie met *monsieur* Saint Laurent. Ik ben een groot fan van hem, ik wou dat ik hem ontmoet had. Hij was een rebel, maar ook een voorvechter voor vrouwen. Hij maakte vrouwen sexy en krachtig tegelijk, brak met regels en conventies en speelde met de ideeën over wat een vrouw moest zijn.'

Het is vast geen toeval dat ze voor vandaag een zwarte zijden jumpsuit uit de kast heeft getrokken. Die jumpsuit staat voor zoveel meer dan alleen een mooie outfit, als je bedenkt dat het een van die geniale vondsten was waarmee Yves Saint Laurent in de jaren zestig bewees dat vrouwen zowel krachtig als elegant kunnen zijn, zowel stoer als ultrasexy. Chastain is het toonbeeld van zo'n vrouw, en ze heeft de tijd mee. Met haar onorthodoxe schoonheid en talent voor krachtige vrouwenrollen, is ze een van Hollywoods *hottest tickets*.

Schoonheid

Ineens, kunnen we wel zeggen. Want zo snel als die roem kwam, zo lang heeft ze erop moeten wachten. Chastain was al 34 toen ze in 2011 plotseling de *name to watch* werd op de rode lopers en frontrow. Tot die tijd moest ze vooral erg hard werken om gezien te worden. 'Casting directors zeiden altijd:

leuke meid, die Jessica, maar we gaan toch voor een modelactrice,' zegt ze vrolijk. 'In die tijd zochten ze misschien allemaal vrouwen die er een beetje hetzelfde uitzagen. Dezelfde vormen, dezelfde silhouetten. Ik heb een heel andere opvatting van schoonheid. Ik zie schoonheid in zo veel dingen – in een gezicht dat anders is dan alle gezichten die ik ooit heb gezien, in lieve ogen. Wat ik mooi vind, is dat wat we allemaal anders hebben, een zekere eigenheid die ons maakt tot wie we zijn. Mijn beautyrituelen beginnen ook allemaal met de binnenkant. Ik denk nooit na over hoe ik eruit zal zien, maar probeer te bedenken hoe ik me ergens in zal voelen. Of ik nu een jurk kies of een parfum of een lippenstift, ik vraag me altijd af: hoe voel ik mij hierin, voel ik me sexy?'

Ze kijkt even peinzend door het raam. 'Het goede nieuws is dat ik en mijn ideeën over schoonheid niet zijn veranderd, maar de tijden wel. Ik denk nog steeds dat ik anders ben en uniek, zoals jij ook anders bent en uniek, en dat dat juist iets is wat we moeten koesteren en uitdragen.' Ze wipt een lok haar over haar schouder. 'Ik heb rood haar. Als kind had ik daar last van, natuurlijk. Dan wil je niet bijzonder zijn, je wilt normaal zijn, verdwijnen in een groep. Maar naarmate we ouder worden, ontdekken we meer onze individualiteit en willen we onafhankelijk zijn. En hopelijk leren we dan ook om datgene wat ons anders maakt te koesteren, zodat het ons trots maakt. Bij mij werkt het zo, in elk geval. En het mooie is dat ik nu niet meer hoef te vechten om gezien te worden als actrice. Nu hoef ik alleen nog maar te vechten als actrice. Alle worsteling zit nu in mijn werk in plaats van eromheen. Ik daag mezelf uit, zoek grenzen op. Het gaat niet meer om de buitenkant, het gaat om de binnenkant. Dat zou overal voor moeten gelden, niet?' —

'Ik zal niet snel
naar een club gaan
om te dansen op
de tafels. Zodra ik
voel dat meerdere
mensen naar mij
kijken, word
ik verlegen'